

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TECHNOLOGII¹⁾

z dnia ...

w sprawie szczegółowego przeznaczenia oraz szczegółowych warunków udzielania pomocy finansowej w ramach programów w obszarze innowacyjności gospodarki

Na podstawie art. 21i ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 141) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe przeznaczenie oraz szczegółowe warunki udzielania pomocy finansowej, o której mowa w art. 21b ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może udzielać pomocy finansowej stanowiącej pomoc publiczną, niestanowiącej pomocy publicznej oraz pomocy de minimis.

2. Pomoc finansowa stanowiąca pomoc publiczną udzielana jest zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji nr 651/2014”.

3. Pomoc finansowa niestanowiąca pomocy publicznej udzielana jest zgodnie z warunkami określonymi w rozdziale 11.

4. Pomoc finansowa stanowiąca pomoc de minimis udzielana jest zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r.

¹⁾ Minister Przedsiębiorczości i Technologii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przedsiębiorczości i Technologii (Dz. U. poz. 93).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 7.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji nr 1407/2013”.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) badaniach przemysłowych – należy przez to rozumieć badania przemysłowe w rozumieniu art. 2 pkt 85 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 2) innowacjach organizacyjnych – należy przez to rozumieć innowacje organizacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 96 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 2) innowacjach procesowych – należy przez to rozumieć innowacje w obrębie procesu w rozumieniu art. 2 pkt 97 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 3) intensywności pomocy – należy przez to rozumieć intensywność pomocy w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 4) klastrze innowacyjnym – należy przez to rozumieć klastr innowacyjny w rozumieniu art. 2 pkt 92 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 5) koordynatorze klastra – należy przez to rozumieć podmiot prawny zarządzający klastrem, o którym mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 6) MŚP – należy przez to rozumieć mikro-, małe lub średnie przedsiębiorstwo spełniające warunki określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 7) pracach rozwojowych – należy przez to rozumieć eksperymentalne prace rozwojowe w rozumieniu art. 2 pkt 86 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.
- 8) przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 8) przedsiębiorcy innowacyjnym – należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo innowacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 80 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 9) usługach doradczych w zakresie innowacji – należy przez to rozumieć usługi doradcze w zakresie innowacji w rozumieniu art. 2 pkt 94 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 10) usługach wsparcia innowacji – należy przez to rozumieć usługi wsparcia innowacji w rozumieniu art. 2 pkt 95 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 11) zamówieniach przedkomercyjnych – należy przez to rozumieć zamówienia publiczne na usługi badawcze i rozwojowe, w których zamawiający nie przejmuje wszystkich

wyników i korzyści zamówienia na wyłączność do wykorzystania w ramach prowadzenia własnej działalności, ale dzieli je z wykonawcami na warunkach rynkowych.

§ 4. 1. Pomoc publiczna nie może być udzielona w przypadkach wskazanych w art. 1 ust. 2, ust. 3 lit. a–d i ust. 5 oraz w art. 13 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

2. Pomoc publiczna nie może być udzielona przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

3. Pomoc de minimis nie może być udzielona w przypadkach wskazanych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013.

4. Pomoc finansowa nie może być udzielona na działalność w zakresie:

- 1) wytwarzania, przetwórstwa lub wprowadzania do obrotu tytoniu i wyrobów tytoniowych;
- 2) produkcji lub wprowadzania do obrotu napojów alkoholowych;
- 3) produkcji lub wprowadzania do obrotu treści pornograficznych;
- 4) obrotu materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją;
- 5) gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych;
- 6) produkcji lub wprowadzania do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowych lub prekursorów.

5. Pomoc publiczna nie może zostać udzielona ani wypłacona przedsiębiorcy, na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy publicznej wynikający z decyzji Komisji Europejskiej uznającej taką pomoc publiczną przyznaną przez Rzeczpospolitą Polską za niezgodną z prawem oraz rynkiem wewnętrznym.

6. W przypadku przedsiębiorcy pomoc finansowa może być udzielona, pod warunkiem że przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potwierdzoną wpisem do odpowiedniego rejestru.

§ 5. 1. Pomoc publiczna wywołuje efekt zachęty, co oznacza, że jest udzielana przedsiębiorcy pod warunkiem złożenia wniosku o jej udzielenie przed rozpoczęciem prac nad projektem, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku pomocy publicznej dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność, o której mowa w rozdziale 9, nie obowiązuje wymóg wywoływania efektu zachęty lub uznaje się, że pomoc ta wywołuje taki efekt.

3. Za rozpoczęcie prac nad projektem nie uważa się poniesienia kosztów, o których mowa w § 29 pkt 4, 12 i 20.

§ 6. 1. Kosztami kwalifikowalnymi są koszty dokonane w sposób przejrzysty, racjonalny, efektywny i adekwatny do zaplanowanych przez wnioskodawcę działań i celów projektu oraz celów określonych dla działania, poniesione po dniu złożenia wniosku o udzielenie pomocy publicznej, z wyłączeniem kosztów, o których mowa w § 29 pkt 4, 12 i 20, do dnia wskazanego w umowie.

2. Koszty, o których mowa w § 29 pkt 4, 12 i 20, uważa się za kwalifikowalne, jeśli zostały poniesione nie wcześniej niż 12 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o udzielenie pomocy.

§ 7. 1. Pomoc finansowa podlega sumowaniu z inną pomocą finansową, udzieloną danemu przedsiębiorcy, w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych, bez względu na jej formę i źródło pochodzenia i nie może przekroczyć najwyższego łącznego progu finansowania ustalonego zgodnie z rozporządzeniem Komisji nr 651/2014 lub zgodnie z decyzją przyjętą przez Komisję Europejską dla danego przeznaczenia pomocy publicznej lub limitu pomocy de minimis.

2. Pomoc finansowa, w przypadku której nie można wyodrębnić kosztów kwalifikowalnych, można łączyć z każdą inną pomocą finansową, w przypadku której można wyodrębnić koszty kwalifikowalne, do najwyższego łącznego progu finansowania ustalonego zgodnie z rozporządzeniem Komisji nr 651/2014 lub wynikającego z decyzji przyjętej przez Komisję Europejską dla danego przeznaczenia pomocy publicznej lub limitu pomocy de minimis.

3. Pomoc finansowa, której nie przyznano w odniesieniu do konkretnych kosztów kwalifikowalnych lub której nie można przypisać do takich kosztów, można łączyć z pomocą finansową, w przypadku której nie można wyodrębnić kosztów kwalifikowalnych, do najwyższego łącznego progu finansowania ustalonego zgodnie z rozporządzeniem Komisji nr 651/2014 lub zgodnie z decyzją przyjętą przez Komisję Europejską lub limitem pomocy de minimis.

4. Pomoc de minimis może być udzielana, pod warunkiem że łącznie z inną pomocą de minimis lub pomocą de minimis w rolnictwie i rybołówstwie, otrzymaną w danym roku podatkowym oraz w ciągu 2 poprzedzających lat podatkowych z różnych źródeł i w różnych formach, nie przekroczy kwoty 200 000 euro dla jednego przedsiębiorcy, a w przypadku przedsiębiorcy prowadzącego działalność w sektorze transportu drogowego towarów – kwoty 100 000 euro dla jednego przedsiębiorcy.

5. Do celów ustalenia dopuszczalnego pułapu pomocy de minimis przez jednego przedsiębiorcę rozumie się jedno przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013.

§ 8. Pomoc publiczna podlega indywidualnej notyfikacji Komisji Europejskiej, jeżeli jej wartość przekroczy progi określone w art. 4 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

§ 9. 1. Pomoc publiczna jest udzielana do końca okresu dostosowawczego, o którym mowa w art. 58 ust. 4 rozporządzenia Komisji nr 651/2014, z zastrzeżeniem art. 58 ust. 4 zdanie trzecie rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

2. Pomoc de minimis jest udzielana do końca sześciomiesięcznego okresu następującego po upływie okresu, o którym mowa w art. 7 ust. 4 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013.

3. Pomoc finansowa niestanowiąca pomocy publicznej ani pomocy de minimis jest udzielana do końca okresu kwalifikowalności, o którym mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320), zwanego dalej „rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1303/2013”.

Rozdział 2

Pomoc publiczna dla przedsiębiorców na projekty badawczo-rozwojowe

§ 10. 1. Do kosztów kwalifikowalnych na projekty badawczo-rozwojowe zalicza się koszty:

- 1) wynagrodzeń wraz z pozapłacowymi kosztami pracy, w tym składkami na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, osób zatrudnionych przy realizacji projektu w części, w jakiej wynagrodzenia te są bezpośrednio związane z jego realizacją;
- 2) sprzętu i aparatury w zakresie i przez okres, w jakim są one wykorzystywane przy realizacji projektu, przy czym jeżeli sprzęt i aparatura nie są wykorzystywane na potrzeby realizacji projektu przez całkowity okres ich użytkowania, do kosztów kwalifikowalnych zalicza się wyłącznie koszty amortyzacji odpowiadające okresowi realizacji projektu, obliczone na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 3) badań wykonywanych na podstawie umowy, wiedzy i patentów zakupionych lub użytkowanych na podstawie licencji udzielonej przez podmioty zewnętrzne na warunkach pełnej konkurencji oraz usług doradczych i usług równorzędnych wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby związane z realizacją projektu;
- 4) operacyjne, w tym koszty materiałów, środków eksploatacyjnych i podobnych produktów, ponoszone bezpośrednio w wyniku realizacji projektu;
- 5) ogólne, ponoszone bezpośrednio w wyniku realizacji projektu do wysokości 10% kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w pkt 1–4.

2. W przypadku projektu obejmującego studium wykonalności do kosztów kwalifikowalnych zalicza się koszty jego opracowania.

§ 11. 1. Intensywność pomocy publicznej na projekty badawczo-rozwojowe nie może przekroczyć:

- 1) w przypadku badań przemysłowych – 50% kosztów kwalifikowalnych;
- 2) w przypadku prac rozwojowych – 25% kosztów kwalifikowalnych.

2. W przypadku badań przemysłowych i prac rozwojowych intensywność pomocy publicznej ulega zwiększeniu, do maksymalnie 80% kosztów kwalifikowalnych, o:

- 1) 10 punktów procentowych – w przypadku średnich przedsiębiorców;
- 2) 20 punktów procentowych – w przypadku mikro- i małych przedsiębiorców;
- 3) 15 punktów procentowych – jeżeli zostanie spełniony co najmniej jeden z następujących warunków:
 - a) projekt obejmuje skuteczną współpracę w rozumieniu art. 2 pkt 90 rozporządzenia Komisji nr 651/2014:

- między przedsiębiorcami, z których co najmniej jeden jest MŚP, lub projekt jest realizowany w co najmniej dwóch państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwie członkowskim Unii Europejskiej i w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i żaden z przedsiębiorców nie ponosi więcej niż 70% kosztów kwalifikowalnych lub
- między przedsiębiorcą a co najmniej jedną jednostką naukową będącą organizacją prowadzącą badania i upowszechniającą wiedzę, która ponosi co najmniej 10% kosztów kwalifikowalnych i ma prawo do publikowania wyników projektu w zakresie, w jakim pochodzą one z prowadzonych przez nią badań,

b) wyniki projektu są szeroko rozpowszechniane:

- podczas konferencji technicznych lub naukowych lub
- w formie publikacji w czasopiśmie naukowym lub technicznym, lub
- za pośrednictwem powszechnie dostępnych baz danych zapewniających swobodny dostęp do uzyskanych wyników badań, lub
- za pośrednictwem oprogramowania bezpłatnego lub oprogramowania z licencją otwartego dostępu.

3. Intensywność pomocy publicznej na studium wykonalności nie może przekroczyć 50% kosztów kwalifikowalnych.

4. Intensywność pomocy publicznej na studium wykonalności zwiększa się o:

- 1) 10 punktów procentowych dla średnich przedsiębiorców;
- 2) 20 punktów procentowych dla mikro- i małych przedsiębiorców.

Rozdział 3

Wspieranie innowacji procesowych i organizacyjnych prowadzonych przez przedsiębiorców

§ 12. Do kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy publicznej na innowacje procesowe i organizacyjne zalicza się koszty:

- 1) wynagrodzeń wraz z pozapłacowymi kosztami pracy, w tym składkami na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, osób zatrudnionych przy realizacji projektu w części, w jakiej wynagrodzenia te są bezpośrednio związane z jego realizacją;
- 2) sprzętu i aparatury w zakresie i przez okres, w jakim są one wykorzystywane przy realizacji projektu, przy czym jeżeli sprzęt i aparatura nie są wykorzystywane na potrzeby realizacji projektu przez całkowity okres ich użytkowania, do kosztów kwalifikowalnych zalicza się wyłącznie koszty amortyzacji odpowiadające okresowi realizacji projektu, obliczone na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 3) badań wykonywanych na podstawie umowy, wiedzy i patentów zakupionych lub użytkowanych na podstawie licencji udzielonej przez podmioty zewnętrzne na warunkach pełnej konkurencji;
- 4) operacyjne, w tym koszty materiałów i podobnych produktów, ponoszone bezpośrednio w wyniku realizacji projektu;
- 5) ogólne, ponoszone bezpośrednio w wyniku realizacji projektu do wysokości 10% kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w pkt 1–4.

§ 13. Pomoc publiczna na innowacje procesowe i organizacyjne dla przedsiębiorców innych niż MŚP może być udzielona, pod warunkiem że skutecznie współpracują one z MŚP w zakresie projektu objętego pomocą publiczną, a współpracujące MŚP ponoszą przynajmniej 30% kosztów kwalifikowalnych projektu.

§ 14. Intensywność pomocy publicznej nie przekracza:

- 1) 15% kosztów kwalifikowalnych w przypadku przedsiębiorców innych niż MŚP;
- 2) 50% kosztów kwalifikowalnych w przypadku MŚP.

Rozdział 4

Pomoc publiczna dla MŚP na wspieranie innowacyjności

§ 15. Do kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy publicznej dla MŚP na wspieranie innowacyjności zalicza się koszty:

- 1) uzyskania, walidacji i obrony patentów i innych wartości niematerialnych i prawnych;
- 2) usług doradczych w zakresie innowacji i usług wsparcia innowacji;

- 3) koszty oddelegowania wysoko wykwalifikowanego personelu przedsiębiorcy innego niż MŚP, który to personel zajmuje się działalnością badawczą, rozwojową i innowacyjną na nowo utworzonych u beneficjenta stanowiskach i nie zastępuje innego personelu.

§ 16. 1. Intensywność pomocy publicznej dla MŚP na wspieranie innowacyjności nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

2. W przypadku usług, o których mowa w § 15 pkt 2, intensywność pomocy publicznej może być zwiększona do 100% kosztów kwalifikowalnych, z zastrzeżeniem że całkowita kwota pomocy publicznej na te usługi nie przekracza 200 000 euro dla jednego przedsiębiorcy w dowolnym trzyletnim okresie.

Rozdział 5

Wspieranie klastrów innowacyjnych

§ 17. 1. Pomoc publicznej dla klastrów innowacyjnych jest udzielana koordynatorowi klastra.

2. Pomoc publiczna dla klastrów innowacyjnych może mieć charakter pomocy publicznej operacyjnej na prowadzenie działalności klastra innowacyjnego, której czas trwania nie przekracza dziesięciu lat od dnia udzielenia tej pomocy lub pomocy publicznej inwestycyjnej na utworzenie lub modernizację klastra innowacyjnego.

§ 18. 1. Do kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy publicznej operacyjnej zalicza się koszty wynagrodzeń wraz z pozapłacowymi kosztami pracy, w tym składkami na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, personelu koordynatora klastra zatrudnionego przy realizacji projektu w części, w jakiej wynagrodzenia te są bezpośrednio związane z jego realizacją, i koszty administracyjne, w tym koszty ogólne, bezpośrednio związane z realizacją projektu, dotyczące:

- 1) aktywizacji klastra w celu ułatwienia współpracy, dzielenia się informacjami oraz świadczenia lub kierowania specjalistycznych i dopasowanych usług wsparcia dla biznesu;
- 2) marketingu klastra w celu zwiększenia udziału nowych przedsiębiorstw lub organizacji oraz zwiększenia rozpoznawalności klastra;
- 3) zarządzania zapleczem klastra, organizacji programów szkoleniowych, warsztatów i konferencji w celu wsparcia dzielenia się wiedzą, tworzenia sieci kontaktów i współpracy transnarodowej.

2. Intensywność pomocy publicznej operacyjnej dla klastrów innowacyjnych nie przekracza 50% łącznych kosztów kwalifikowalnych w okresie, na który przyznawana jest ta pomoc.

§ 19. 1. Do kosztów kwalifikowanych w ramach pomocy publicznej inwestycyjnej zalicza się koszty inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe i wartości niematerialne i prawne.

2. Intensywność pomocy publicznej inwestycyjnej dla klastrów innowacyjnych nie przekracza 65% kosztów, o których mowa w ust. 1, w przypadku klastrów innowacyjnych usytuowanych na obszarach objętych pomocą publiczną, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. a Traktatu.

3. Intensywność pomocy publicznej inwestycyjnej dla klastrów innowacyjnych nie przekracza 55% kosztów, o których mowa w ust. 1, w przypadku klastrów innowacyjnych usytuowanych na obszarach objętych pomocą publiczną, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. c.

§ 20. 1. Dostęp do działań klastra jest zapewniany członkom klastra na przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach.

2. Opłaty pobierane za korzystanie z zaplecza klastra i za udział w działaniach klastra odpowiadają cenom rynkowym lub odzwierciedlają koszty.

Rozdział 6

Pomoc publiczna na usługi doradcze dla MŚP

§ 21. 1. Kosztami kwalifikowalnymi w ramach pomocy publicznej na usługi doradcze dla MŚP są koszty usług doradczych świadczonych przez doradców zewnętrznych.

2. Usługi, o których mowa w ust. 1, nie mogą mieć charakteru ciągłego ani okresowego oraz nie mogą być związane z bieżącą działalnością operacyjną MŚP, w szczególności w zakresie doradztwa podatkowego, stałej obsługi prawnej lub reklamy.

§ 22. Intensywność pomocy publicznej na usługi doradcze dla MŚP nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 7

Wspieranie udziału przedsiębiorców w targach i misjach gospodarczych

§ 23. Do kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy publicznej na udział MŚP w targach zalicza się koszty wynajmu, budowy i obsługi stoiska wystawowego podczas uczestnictwa MŚP w danych targach lub danej wystawie.

§ 24. Intensywność pomocy publicznej na udział MŚP w targach nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 8

Pomoc publiczna szkoleniowa dla przedsiębiorców

§ 25. 1. Pomoc publiczna szkoleniowa nie może być udzielana na szkolenia, których obowiązek przeprowadzenia wynika z przepisów prawa.

2. Do kosztów kwalifikowalnych zalicza się koszty:

- 1) zatrudnienia wykładowców poniesione za godziny, podczas których wykładowcy uczestniczą w szkoleniu;
- 2) operacyjne wykładowców i uczestników szkolenia bezpośrednio związane z danym szkoleniem, takie jak koszty podróży, zakwaterowania, materiałów bezpośrednio związanych ze szkoleniem, amortyzacji narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są wykorzystywane wyłącznie na potrzeby danego szkolenia;
- 3) koszty osobowe uczestników szkolenia i koszty ogólne poniesione za czas, w którym uczestnicy szkolenia biorą udział w szkoleniu;
- 4) koszty usług doradczych związanych z danym szkoleniem.

§ 26. 1. Intensywność pomocy publicznej szkoleniowej nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

2. Intensywność pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, zwiększa się o:

- 1) 10 punktów procentowych w przypadku pomocy publicznej na rzecz średniego przedsiębiorcy i 20 punktów procentowych w przypadku pomocy publicznej na rzecz mikro i małego przedsiębiorcy;
- 2) 10 punktów procentowych w przypadku pracowników niepełnosprawnych, o których mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia Komisji nr 651/2014, lub szkoleń dla pracowników

znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, o których mowa w art. 2 pkt 4 rozporządzenia Komisji nr 651/2014

– przy czym łącznie intensywność pomocy publicznej nie może przekroczyć 70% kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 9

Pomoc dla małych przedsiębiorców rozpoczynających działalność

§ 27. 1. Za przedsiębiorców kwalifikowalnych w ramach pomocy publicznej dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność gospodarczą uznaje się mikro- lub małych przedsiębiorców nienotowanych na giełdzie w okresie do 5 lat od dnia ich rejestracji w odpowiednim rejestrze, którzy spełniają następujące warunki:

- 1) nie dokonali jeszcze podziału zysku;
- 2) nie przejęli działalności innego przedsiębiorcy;
- 3) nie zostali utworzeni w wyniku połączenia, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Za przedsiębiorców kwalifikowalnych w ramach pomocy publicznej dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność gospodarczą uznaje się przedsiębiorców, którzy zostali utworzeni w wyniku połączenia przedsiębiorców kwalifikujących się do pomocy publicznej dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność, w okresie 5 lat od dnia rejestracji najdłużej prowadzącego działalność przedsiębiorcy uczestniczącego w połączeniu.

§ 28. 1. Pomoc publiczna dla przedsiębiorców kwalifikowalnych może być udzielana w formie dotacji o wartości ekwiwalentu dotacji brutto do:

- 1) 600 000 euro dla przedsiębiorców kwalifikowalnych mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą publiczną, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. c Traktatu;
- 2) 800 000 euro dla przedsiębiorców kwalifikowalnych mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą publiczną, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. a Traktatu;
- 3) 400 000 euro dla pozostałych przedsiębiorców.

2. Pomoc publiczna dla przedsiębiorców kwalifikowalnych może być udzielana w formie pożyczek o stopach procentowych korzystniejszych niż rynkowe, udzielanych na okres:

a) 10 lat, o maksymalnej kwocie nominalnej:

- 1 500 000 euro dla przedsiębiorców kwalifikowalnych mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą publiczną, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. c Traktatu,

- 2 000 000 euro dla przedsiębiorców kwalifikowalnych mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą publiczną, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. a Traktatu,

b) od 5 do 10 lat, o maksymalnej kwocie nominalnej ustalanej przez pomnożenie kwot wskazanych w lit. a przez iloraz 10 lat i okresu, na jaki pożyczka została udzielona,

c) poniżej 5 lat, o maksymalnej kwocie nominalnej określonej jak dla pożyczek udzielanych na okres 5 lat.

3. W przypadku kwalifikowalnych przedsiębiorców, którzy są przedsiębiorcami innowacyjnymi, określone w ust. 1 i 2 kwoty maksymalne mogą zostać podwojone.

Rozdział 10

Pomoc de minimis

§ 29. Do kosztów kwalifikowalnych objętych pomocą de minimis zalicza się koszty:

- 1) usługi polegającej na opracowaniu dla MŚP nowego lub znacząco ulepszanego wyrobu, usługi, technologii lub nowego projektu wzorniczego;
- 2) usługi dotyczącej innowacji nietechnologicznej, jeśli usługa ta dotyczy opracowania dla MŚP nowego lub znacząco ulepszanego wyrobu, usługi, technologii lub nowego projektu wzorniczego, o których mowa w pkt 1;
- 3) materiałów, pod warunkiem że są niezbędne do realizacji usługi, o której mowa w pkt 1;
- 4) wstępnego orzeczenia rzeczownika patentowego o zdolności patentowej wynalazku lub zdolności ochronnej wzoru użytkowego;
- 5) uzyskania, walidacji i obrony patentów i innych wartości niematerialnych i prawnych;
- 6) dostępu do zagranicznej infrastruktury badawczo-rozwojowej;
- 7) usługi doradczej dotyczącej umiędzynarodowienia przedsiębiorcy;
- 8) szkolenia w zakresie umiędzynarodowienia przedsiębiorcy;

- 9) usługi niezbędnej do aktywizacji przedsiębiorcy będącego członkiem klastra na arenie międzynarodowej;
- 10) podróży służbowych pracowników przedsiębiorcy uczestniczącego w targach, misjach gospodarczych lub programie wspierającym rozwój na rynkach zagranicznych w zakresie i według stawek określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju;
- 11) transportu i ubezpieczenia osób i eksponatów w związku z udziałem w targach i misjach gospodarczych;
- 12) rezerwacji miejsca wystawowego na targach, opłaty rejestracyjnej za udział w targach oraz wpisu do katalogu targowego;
- 13) organizacji stoiska wystawowego na targach lub wystawie;
- 14) reklamy w mediach targowych;
- 15) udziału w seminariach, kongresach i konferencjach;
- 16) organizacji pokazów, prezentacji i degustacji produktów w zakresie promocji marki produktowej;
- 17) informacyjno-promocyjne projektu;
- 18) ustanowienia i utrzymania zabezpieczenia w formie, o której mowa w art. 131 ust. 4 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1303/2013, dla zaliczki wypłaconej na rzecz MŚP;
- 19) opracowania studium wykonalności;
- 20) usług doradczych związanych z opracowaniem nowego lub znacząco ulepszonych wyrobu lub usługi lub nowego projektu wzorniczego.

§ 30. 1. Pomoc de minimis nie przekracza 85% wartości kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w § 29.

Rozdział 11

Pomoc finansowa niestanowiąca pomocy publicznej

§ 31. 1. Pomoc finansowa niestanowiąca pomocy publicznej może być udzielona:

- 1) osobom fizycznym, które zamierzają rozpocząć działalność w obszarze innowacyjności gospodarki;
- 2) przedsiębiorcom;
- 3) podmiotom działającym na rzecz rozwoju gospodarczego;
- 4) podmiotom działającym na rzecz innowacyjności;
- 5) partnerom społecznym i gospodarczym w rozumieniu art. 5 pkt 7 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r. poz. 1649 oraz z 2015 r. poz. 349);
- 6) jednostkom naukowym.

2. Aby pomoc finansowa udzielona podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie stanowiła pomocy publicznej, należy zapewnić, że nie będzie udzielona na warunkach korzystniejszych niż rynkowe lub nie będzie mieć charakteru selektywnego.

3. W przypadku zamówień przedkomercyjnych pomoc finansowa udzielona przedsiębiorcy nie stanowi pomocy publicznej, jeżeli cena zapłacona za usługi odzwierciedla wartość rynkową korzyści uzyskanych przez podmiot udzielający zamówienia oraz ryzyko poniesione przez uczestniczących usługodawców, w szczególności jeżeli spełniono łącznie następujące warunki:

- 1) procedura wyboru jest otwarta, przejrzysta i niedyskryminacyjna oraz opiera się na obiektywnych kryteriach wyboru i przyznania określonych przed wszczęciem procedury przetargowej;
- 2) planowane ustalenia umowne określające wszelkie prawa i obowiązki stron, w tym w odniesieniu do praw własności intelektualnej, są udostępniane wszystkim zainteresowanym oferentom przed wszczęciem procedury przetargowej;
- 3) zamówienie nie powoduje preferencyjnego traktowania żadnego uczestniczącego dostawcy w kontekście dostawy wyrobu końcowego lub usługi końcowej do komercyjnego rozpowszechniania podmiotowi udzielającemu zamówień publicznych oraz
- 4) spełniony jest jeden z poniższych warunków:
 - a) wszelkie wyniki, które nie powodują powstania praw własności intelektualnej, mogą być rozpowszechniane, w szczególności przez publikacje, nauczanie lub

przekazanie ich organom normalizacyjnym, w sposób umożliwiający innym przedsiębiorcom ich odtworzenie, a wszelkie prawa własności intelektualnej w pełni przynależą do podmiotu udzielającego zamówień publicznych lub

- b) każdy usługodawca, do którego przynależą wyniki powodujące powstanie praw własności intelektualnej, jest zobowiązany do udzielenia podmiotowi udzielającemu zamówień publicznych nieograniczonego i nieodpłatnego dostępu do tych wyników oraz do udzielenia dostępu stronom trzecim, w szczególności przez udzielenie licencji bez prawa wyłączności, na warunkach rynkowych.

§ 32. 1. Pomoc finansowa niestanowiąca pomocy publicznej może być udzielona na:

- 1) realizację zadań w zakresie wypracowania i testowania instrumentów wspierających przedsiębiorców;
- 2) opracowanie prototypów usług lub narzędzi docelowo przeznaczonych do powszechnego stosowania przez przedsiębiorców;
- 3) realizację projektów badawczo-rozwojowych w ramach zamówień przedkomercyjnych.

2. Zamówienie przedkomercyjne zawiera się na czas ograniczony. Zamówienie to może obejmować opracowanie prototypów lub ograniczonej ilości nowych produktów lub usług w formie serii testowej.

3. Przedmiotem zamówienia przedkomercyjnego nie może być równocześnie nabycie produktów lub usług do komercyjnego rozpowszechniania.

Rozdział 12

Przepis końcowy

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Podstawą do wydania rozporządzenia Ministra Przedsiębiorczości i Technologii w sprawie szczegółowego przeznaczenia oraz szczegółowych warunków udzielania pomocy finansowej w ramach programów w obszarze innowacyjności gospodarki jest art. 21i *ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej* (Dz. U. z 2018 r. poz. 141), zwanej dalej „ustawa”.

Na podstawie przepisów Rozdziału 4a ustawy minister właściwy do spraw gospodarki ustanawia programy w obszarze innowacyjności gospodarki realizujące politykę innowacyjną państwa, dotyczące w szczególności:

- innowacyjnych produktów, usług i rynków,
- kompetencji proinnowacyjnych społeczeństwa,
- kompetencji kadr w tworzeniu i zarządzaniu innowacjami,
- umiejętności przedsiębiorców w zakresie ochrony własności intelektualnej,
- internacjonalizacji działalności innowacyjnej,
- powiązań pomiędzy nauką a gospodarką.

W ramach wyżej opisanych programów udzielana będzie pomoc finansowa osobom fizycznym rozpoczynającym działalność w obszarze innowacyjności gospodarki, przedsiębiorcom, podmiotom statutowo działającym na rzecz innowacyjności gospodarki, klastrom innowacyjnym, partnerom społecznym i gospodarczym w rozumieniu art. 5 pkt 7 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 i 1475). Pomoc finansowa może być udzielana przez ministra właściwego do spraw gospodarki lub przez podmiot wyłoniony przez ministra w drodze konkursu. Pomoc finansowa może być udzielona w formie:

- 1) bezzwrotnego wsparcia finansowego;
- 2) pożyczek;
- 3) finansowania kosztów usług świadczonych przez usługodawców bezpłatnie lub za odpłatnością niższą od ceny rynkowej.

Celem projektowanej regulacji jest zapewnienie podstawy prawnej dla udzielania pomocy finansowej przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Pomoc finansowa udzielana w ramach projektowanego rozporządzenia stanowi co do zasady pomoc publiczną

spełniająca przesłanki art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Dopuszczalność udzielanej pomocy publicznej jest warunkowana zgodnością z przepisami prawa unijnego i krajowego w zakresie pomocy publicznej. W konsekwencji niniejszy projekt rozporządzenia stanowi program pomocy publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 7 *ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej* (Dz.U. z 2016 r. poz. 1808 i poz. 1948).

W celu umożliwienia udzielania pomocy finansowej wszystkim wyżej wymienionym podmiotom na jak najbardziej dogodnych warunkach, projekt rozporządzenia przewiduje możliwość udzielania zarówno pomocy publicznej jak i pomocy niebędącej pomocą publiczną oraz pomocy *de minimis*. Projekt rozporządzenia określa szczegółowe przeznaczenie i warunki udzielania pomocy finansowej:

- stanowiącej pomoc publiczną, do której mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L187 z 26.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10 oraz Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji nr 651/2014”,
- stanowiącej pomoc *de minimis*, do której mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji nr 1407/2013”,
- niestanowiącej pomocy publicznej - w ramach ogłaszanych programów minister będzie mógł udzielać takiej pomocy, pod warunkiem że zapewnieni, iż pomoc ta nie będzie kierowana do przedsiębiorców lub nie będzie spełniać jednej lub więcej przesłanek wystąpienia pomocy publicznej, o których mowa w art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, tj.:
 - 1) pomoc udzielana jest przez państwo lub ze środków państwowych;
 - 2) przedsiębiorca uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku;

- 3) pomoc ma charakter selektywny i przez to uprzywilejowuje na rynku określonego przedsiębiorcę lub określoną grupę przedsiębiorców lub produkcję określonych towarów;
- 4) pomoc grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Dla potrzeb stosowania przepisów o pomocy publicznej wiążące jest pojęcie przedsiębiorcy w rozumieniu prawa unijnego³, doprecyzowane decyzjami Komisji Europejskiej oraz orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i Sądu UE. Za przedsiębiorcę uważa się podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niezależnie od jego formy organizacyjnej i prawnej, czy źródeł finansowania⁴. Jednocześnie, za działalność gospodarczą uznaje się oferowanie dóbr i usług na rynku⁵.

Rozdział 1 określa zakres regulacji i przepisy ogólne dotyczące pomocy finansowej udzielanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki w ramach programów realizujących politykę innowacyjną państwa.

W przepisie § 1 ust. 2 ustanowiono generalną zasadę, iż pomoc finansowa może być udzielana w ramach jednego lub kilku przeznaczeń pomocy publicznej, a w przypadku pomocy *de minimis* wykorzystane mogą być jedynie wybrane koszty kwalifikowalne z katalogu zawartego w § 29.

W § 2 określono, że będzie pomoc finansowa jest udzielana zgodnie z warunkami określonymi odpowiednio: w rozporządzeniu Komisji nr 651/2014 lub w rozporządzeniu Komisji nr 1407/2013. Wyjątkiem od tej zasady będzie możliwość udzielania pomocy finansowej niestanowiącej pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*.

W § 3 określone zostały definicje ważniejszych pojęć stosowanych w rozporządzeniu.

W § 4 zawarto odesłanie do przepisów, które wyłączają określone przypadki z możliwości otrzymania pomocy finansowej, to jest do art. 1 ust. 2, 3 lit. a-d i 5, art. 2 pkt 18 i art. 13 rozporządzenia Komisji nr 651/2014 oraz do art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013. Wykluczone zostały również rodzaje działalności niezgodnej z priorytetami Unii Europejskiej, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy

³ Art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

⁴ Orzeczenie TSUE z dnia 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90 Höfner i Elser v. Macrotron GmbH.

⁵ Orzeczenie TSUE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie C-35/96 Komisja v. Włochy.

dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006, gdyż pomoc finansowa ze środków EFRR nie może wspierać np. przemysłu tytoniowego lub alkoholowego, ponieważ priorytetem Unii Europejskiej jest ograniczenie zużycia tytoniu lub walka z problemami alkoholowymi.

Pomoc publiczna nie może być udzielona przedsiębiorcy, na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy publicznej. Jest to ograniczenie wynikające z art. 1 ust. 4 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

Ponadto, w przypadku przedsiębiorcy, pomoc finansowa może być udzielona pod warunkiem, że przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potwierdzoną wpisem do odpowiedniego rejestru. Istotą tego przepisu jest ograniczenie udzielania pomocy finansowej do podmiotów obecnych na polskim rynku w sposób sformalizowany, aby uniknąć problemu z ewentualnym odzyskiwaniem środków publicznych od podmiotów, które rozpoczęły prowadzenie działalności na terytorium RP zgodnie z obowiązującym prawem, ale w związku z niezyskaniem wpisu do odpowiedniego rejestru zostały zlikwidowane.

W § 5 określono warunek spełnienia efektu zachęty, który polega na złożeniu wniosku o udzielenie pomocy finansowej przed rozpoczęciem prac nad projektem. Aby nie różnicować warunków odnośnie projektów objętych pomocą publiczną i pomocą *de minimis* lub nie objętych pomocą publiczną we wszystkich tych przypadkach stosuje się wymóg w zakresie efektu zachęty, z wyłączeniem kosztów wstępnego orzeczenia rzeczownika patentowego o zdolności patentowej wynalazku lub zdolności ochronnej wzoru użytkowego oraz kosztów rezerwacji miejsca wystawowego na targach, opłaty rejestracyjnej za udział w targach oraz wpisu do katalogu targowego objętych pomocą *de minimis*, które nie są uważane za rozpoczęcie prac nad projektem.

W § 6 określono generalną zasadę odnoszącą się do kosztów kwalifikowalnych, która pozwala na finansowanie wyłącznie kosztów niezbędnych do realizacji projektu, poniesionych po dniu złożenia wniosku o dofinansowanie do dnia wskazanego w umowie. Ponadto, ponoszenie kosztów kwalifikowalnych musi być dokonane w sposób przejrzysty,

racjonalny, efektywny i adekwatny do zaplanowanych przez wnioskodawcę działań i celów projektu.

W § 7 określono regułę kumulacji pomocy publicznej i pomocy *de minimis* udzielonej z różnych źródeł w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych. Odniesiono się również do sytuacji, gdy pomoc publiczna lub pomoc *de minimis* nie jest udzielana na konkretne koszty kwalifikowalne. Ustalono maksymalną kwotę pomocy *de minimis* oraz wskazano, iż dopuszczalny limit pomocy *de minimis* odnosi się do jednego przedsiębiorcy, zdefiniowanego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013.

W § 8 zawarto odesłanie do przepisu określającego progi pomocy publicznej, po przekroczeniu których konieczne jest notyfikowanie pomocy publicznej do Komisji Europejskiej.

W § 9 określono wynikające z przepisów unijnych terminy, do kiedy można udzielać pomocy, pomocy *de minimis* oraz pomocy finansowej niestanowiącej pomocy publicznej w ramach niniejszego rozporządzenia.

Rozdział 2 dotyczy pomocy publicznej udzielanej z przeznaczeniem na prace badawczo-rozwojowe oraz studia wykonalności.

W § 10 zostały wskazane poszczególne kategorie kosztów kwalifikowanych. W § 11 określono maksymalne progi intensywności pomocy publicznej z uwzględnieniem rodzaju prowadzonych prac badawczo-rozwojowych i możliwość zwiększenia tych progów dla przedsiębiorców z sektora MŚP. Zwiększenie intensywności pomocy publicznej możliwe jest również po spełnieniu warunków w zakresie skutecznej współpracy przy prowadzeniu badań lub rozpowszechniania wyników badań.

Rozdział 3 reguluje udzielanie pomocy publicznej na innowacje procesowe i organizacyjne.

W § 12 zostały wskazane poszczególne kategorie kosztów kwalifikowanych. Nieograniczony dostęp do tego przeznaczenia pomocy publicznej mają MŚP. W przypadku opracowywania innowacji procesowych i organizacyjnych przez dużych przedsiębiorców, wymagana jest skuteczna współpraca z MŚP, która wyraża się m.in. w ponoszeniu przez MŚP 30% kosztów kwalifikowalnych wspólnego projektu, co zostało uregulowane w § 13. Intensywność pomocy publicznej dla dużych przedsiębiorstw wynosi 15%, natomiast dla MŚP 50% kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z przepisem zawartym w § 14.

Rozdział 4 reguluje udzielanie pomocy publicznej dla MŚP na wspieranie innowacyjności.

§ 15 określa koszty kwalifikowalne, do których zalicza się koszty uzyskania, walidacji i obrony patentów i innych wartości niematerialnych i prawnych, koszty usług doradczych w zakresie innowacji i usług wsparcia innowacji oraz koszty oddelegowania wysoko wykwalifikowanego personelu dużego przedsiębiorcy, który to personel zajmuje się działalnością badawczą, rozwojową i innowacyjną na nowo utworzonych u beneficjenta pomocy publicznej stanowiskach i nie zastępuje innego personelu. Usługi doradcze w zakresie innowacji są to usługi doradcze, dofinansowanie i szkolenia w zakresie transferu wiedzy, nabywania i ochrony wartości niematerialnych i prawnych oraz korzystania z nich, korzystania z norm i regulacji, w których są one osadzone. Natomiast usługi wsparcia innowacji są to usługi polegające na udostępnieniu przestrzeni biurowej, banków danych, zasobów bibliotecznych, badań rynku, laboratoriów, znakowaniu, testowaniu i certyfikacji jakości w celu opracowania bardziej efektywnych produktów procesów i usług.

W § 16 wskazano intensywność pomocy publicznej, która wynosi 50 % kosztów kwalifikowalnych projektu. W przypadku usług doradczych w zakresie innowacji i usług wsparcia innowacji można podnieść intensywność pomocy publicznej do 100%, z zastrzeżeniem że całkowita kwota pomocy publicznej na te usługi nie przekracza 200 000 euro dla jednego przedsiębiorcy w dowolnym trzyletnim okresie.

Rozdział 5 reguluje udzielanie pomocy publicznej dla klastrów innowacyjnych.

W § 17 określono, że podmiotem otrzymującym pomoc publiczną jest koordynator klastra czyli podmiot prawny zarządzający klastrem. Pomoc ta ma charakter operacyjny i nie może być udzielana przez okres dłuższy niż 10 lat od dnia udzielenia tej pomocy. W § 18 wskazano koszty kwalifikowane oraz cele, których mogą one dotyczyć, a także intensywność pomocy publicznej. W § 20 określono natomiast generalną zasadę, zgodnie z którą dostęp do działań klastra jest zapewniany członkom tego klastra na przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach, a opłaty pobierane za korzystania z zaplecza klastra oraz za udział w działaniach klastra odpowiadają cenom rynkowym lub odzwierciedlają ich koszty.

Rozdział 6 reguluje udzielanie pomocy publicznej na usługi doradcze dla MŚP.

Przeznaczenie to zostało umieszczone w projekcie rozporządzenia pomocniczo. Będzie można z niego korzystać, gdy w ramach danego działania nie będzie możliwości skorzystania z usług doradczych w zakresie innowacji. W § 21 określono, że kosztami kwalifikowalnymi są koszty usług doradczych świadczonych przez doradców zewnętrznych. Usługi takie nie mogą mieć charakteru ciągłego ani okresowego, nie mogą być związane z bieżącą działalnością operacyjną przedsiębiorcy, w szczególności na doradztwo podatkowe, stałą obsługę prawną lub reklamę. § 22 ustala intensywność pomocy publicznej, która nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 7 reguluje udzielanie pomocy publicznej na udział MŚP w targach.

Do kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z § 23, zalicza się koszty wynajmu, budowy i obsługi stoiska wystawowego podczas uczestnictwa przedsiębiorcy w danych targach lub danej wystawie. W § 24 wskazano intensywność pomocy publicznej w wysokości 50 % kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 8 reguluje udzielanie pomocy publicznej szkoleniowej.

W § 25 określono, jakie szkolenia nie mogą być finansowane w ramach tego przeznaczenia oraz wskazano koszty kwalifikowalne do objęcia pomocą publiczną szkoleniową. W § 26 określono intensywność pomocy publicznej na poziomie 50% oraz wskazano warunki jej podniesienia do maksymalnego poziomu 70% kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 9 reguluje udzielanie pomocy publicznej dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność.

W § 27 określono, iż za przedsiębiorców kwalifikowalnych do uzyskania pomocy publicznej w ramach tego przeznaczenia uznaje się mikroprzedsiębiorców lub małych przedsiębiorców spełniających warunki określone w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 651/2014. W § 28 wskazano w jakich formach i w jakich kwotach pomoc ta może być ww. podmiotom udzielona. Istnieje także możliwość udzielenia pomocy publicznej w kilku formach, dlatego określono również, jak w takim przypadku limity dozwolonej pomocy publicznej powinny być obliczane. Dodatkowo umożliwiono podwojenie dozwolonych kwot pomocy publicznej kwalifikowalnym przedsiębiorcom, którzy spełniają wymogi definicji przedsiębiorcy innowacyjnego, tj.:

- a) które za pomocą oceny dokonanej przez zewnętrznego eksperta, może wykazać, że w przewidywalnej przyszłości opracuje produkty, usługi lub procesy, które są

nowe lub znacząco ulepszone w porównaniu z aktualną sytuacją w jego branży i które niosą ze sobą ryzyko niepowodzenia technologicznego lub przemysłowego; lub

- b) którego wydatki na działalność badawczo-rozwojową stanowią co najmniej 10 % jego całkowitych kosztów operacyjnych w co najmniej jednym roku z trzech lat poprzedzających przyznanie pomocy publicznej lub, w przypadku przedsiębiorcy rozpoczynającego działalność bez historii finansowej, w bieżącym okresie podatkowym objętym zewnętrznym audytem.

Rozdział 10 reguluje udzielanie pomocy *de minimis*.

W § 29 określono katalog kosztów kwalifikowalnych do objęcia pomocą *de minimis*. Zgodnie z § 30 pomoc *de minimis* nie przekracza 85 % wartości kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w § 29. Natomiast, w przypadku gdy pomoc *de minimis* jest udzielana razem z pomocą publiczną w ramach danego przeznaczenia pomocy publicznej stosuje się intensywność odpowiednią dla tego przeznaczenia.

Rozdział 11 reguluje udzielanie pomocy finansowej niestanowiącej pomocy publicznej.

W § 31 określono krąg podmiotów, którym może być udzielona pomoc finansowa niestanowiąca pomocy publicznej, wśród których wymieniono także przedsiębiorców oraz przyszłych przedsiębiorców. Aby przedsiębiorcy nie zostali uznani za beneficjentów pomocy publicznej, należy zapewnić, że co najmniej jedna z przesłanek określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie będzie spełniona. W tym celu, w § 31 ust. 2 zamieszczono warunek, zgodnie z którym należy zapewnić, że pomoc finansowa nie będzie udzielona na warunkach korzystniejszych niż rynkowe lub nie będzie mieć charakteru selektywnego.

W § 32 określono zakres przewidywanego wsparcia w formie pomocy finansowej niestanowiącej pomocy publicznej.

Rozdział 12 zawiera przepis końcowy.

W § 33 określono termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia. Proponuje się, żeby projektowane rozporządzenie weszło w życie w terminie 14 dni od dnia jego ogłoszenia. Wprawdzie przepis § 1 ust. 1 *uchwały Nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych* wskazuje, iż przepisy określające warunki wykonywania działalności gospodarczej, powinny być wyznaczane na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca. Należy jednak

podkreślić, że projekt rozporządzenia nie przewiduje zmiany warunków wykonywania działalności gospodarczej, które przedsiębiorcy powinni przeanalizować oraz w wyniku których musieliby odpowiednio dostosować do nowych przepisów prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą, a w konsekwencji ponieść koszty adaptacyjne. Wprowadzana niniejszym projektem regulacja umożliwi natomiast przedsiębiorcom uzyskanie dofinansowania ze środków funduszy europejskich na realizowane przez nich projekty i działania innowacyjne, a zatem na skuteczną i racjonalną realizację założonych przez przedsiębiorcę planów prorozwojowych. Opóźnienie wprowadzenia niniejszego aktu odbyłoby się ze szkodą dla przedsiębiorców.

Projektowana regulacja nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie *ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej*, gdyż stanowi program pomocowy w ramach wyłączeń grupowych oraz program pomocy *de minimis*. Projekt rozporządzenia jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. z 2004 r. poz. 2039) i nie podlega notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 *ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa* (Dz.U. z 2017 r. poz. 248) zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Przedsiębiorczości i Technologii w dniu przekazania projektu do uzgodnień międzyresortowych. Ponadto projekt zostanie udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z wymogami *ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).